

Ți-am prins numele în palmă

M Horlaci

Ți-am prins numele în palmă

Atingerea sfioasă a unui gând fierbinte
Mă-nvăluie, si tremur din cap până-n călcâi,
Mi se-nclestează gura si nu-mi găsesc cuvinte
Si-as da orice pe lume cu mine să rămâi.

Ti-am prins numele tău în palma ce mă doare
Si l-am țesut cu grijă din fire de argint,
Si multe jurăminte în lacrimi si sudoare
Mă copleșesc într-una si ființa mi-o cuprind.

Te-am întristat iubito cu gesturi furibunde
Cu mintea mea geloasă aripile ți-am frânt,
Si-n clipa rătăcirii nu le-am putut ascunde
Dar astăzi simt rusinea cu ochii în pământ.

Si caut în tăcere momentul de sclipire
Scânteia care poate s-aprindă ce s-a stins,
Si să ieșim din starea ce-aduce ațipire
Din recea amorțeală ce astăzi ne-a cuprins.

Să retrăim iubirea si dragostea deplină
Iar flacăra aprinsă să ardă necurmat,
Si calea noastră dulce scăldată în lumină
Căci te iubesc iubito si-n palmă te-am săpat.

De Mitica Horlaci.